

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 29. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 136 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem Pernille Vigsø Bagge (MFU).

14. december 2010

J.nr. 2010-0019362

Spørgsmål nr. 136:

”Anerkender ministeren det som et arbejdsmarkeds- og ligestillingsproblem, at kvinders arbejdsskader kun i ringere grad end mænds anerkendes som erstatningsgivende arbejdsskader?”

Endeligt svar:

Jeg mener ikke, at der er tale om et arbejdsmarkeds- og ligestillingsmæssigt problem, at der forekommer forskelle mellem mænd og kvinder på dette område.

Betingelserne for anerkendelse af arbejdsskader efter arbejdsskadesikringsloven er stort set ens for mænd og kvinder. Det gælder både for ulykker og erhvervs sygdomme, bortset fra rygsygdomme, hvor kvinder ifølge Arbejdsskadestyrelsens vejledning kan få anerkendt arbejdsskader ved en mindre løftemængde end mænd.

Forklaringen på forskellene i mænds og kvinders anerkendelsesprocent skyldes overvejende, at de to køn er udsat for forskellige påvirkninger, fordi de ofte er ansat i forskellige brancher.

For eksempel er kvinder, der anmelder erhvervs sygdomme, typisk offentligt ansatte inden for social- og sundhedsområdet. Kvinderne anmelder især psykiske sygdomme samt sygdomme i skulder, nakke og arme. Mændene, som typisk er ansat i fremstillingsindustrien samt bygge- og anlægssektoren, anmelder især høreskader, skulder- og rygsygdomme.

Jeg bør i den forbindelse nævne, at kvinder i gennemsnit får lidt mere i erstatning end mænd i erhvervssydomssager. Det skyldes, at mændene i højere grad får anerkendt sygdomme, som kun i beskedent omfang medfører erstatning. Det gælder for eksempel hørenedsættelse, som kun sjældent medfører tab af erhvervsevne, men som typisk giver mén godtgørelse.

Venlig hilsen

Inger Støjberg